

SAMMENDRAG, SIMEN TVEITEREID.

DEN GRØNNE SJANSEN. HVA HINDRER OSS ?

Vi kan ikke få til endringer, ved å si til folk at de må skjerpe seg eller gjøre mindre av noe. Grunnen er enkel: Folk tenker ikke på sitt forbruk, sine kjøttmåltider og flyreiser som et *problem* i sitt eget liv.

Hva er så problemene i manges liv, akkurat nå ? Hva er folk bekymret for ? Rent personlig.

Stress. Press, i ulike former. Også økonomisk, på grunn av stor gjeldsbelastning.

Ensomhet, eller svake sosiale relasjoner.

Her er ørene åpne. Her finnes den grønne sjansen.

Vekstens logikk krever ikke bare mer fysisk energi, men også konstant mer av menneskenes psykologiske energi.

Og akkurat som naturens økosystemer har en tålegrense, der de ikke kan speedes opp uten skader, så kan heller ikke våre kropper og våre hoder tåle et konstant økt tempo eller utnyttelse. Resultatet er før eller siden en form for ubalanse.

Slik verden blir overopphetet, blir vi utbrent. Utmattet. Vi får livsstilssykdommer.

Psykisk uhelse.

Klima- og økokrisen er derfor vår egen krise. Og det er slik den bør angripes.

Verden endres ved at paradigmer faller og nye oppstår. Det er her enkeltmenneskets betydning kommer inn. Vi påvirkes av hva andre gjør.

Paradigme som skaper klima- og økokrisen er at naturen er til for å utnyttes av mennesker. Alternativet er å tenke at naturen har verdi i seg selv, og at vi er en del av den. Men dette er krevende filosofi, med en avstand fra folks daglige liv.

Et annet sentralt paradigme er lønnsarbeidets opphøyde plass. At det er gjennom lønnsarbeid at mennesker finner mening og selvrealisering. Det er dette som ligger til grunn for skadelig høyt forbruk. Og derfor like viktig å utfordre. Og trolig enklere, ettersom mange innerst inne vet at livets største verdier finnes et annet sted.